

सत्

सत्कारः

सत्ता

गुर्येषां तेऽन्योन्यं सतीर्थाः । समाने तीर्थे
गुरौ वसन्ति सतीर्थाः । ठकेकादिति यः ।
ज्योतिर्जनधेदेत्यादिना सः । तीर्थं धियुष्टजले
गुरौ इति वचते । इति भरतः ॥ अपि च ।
“स्यात् सतीर्थः सतीर्थोऽपि तथैकगुरुरित्यपि ।”

इति शब्दरत्नावली ॥

सतीलः, पुं, वंशः । इति हारावली ॥ वायुः ।
इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥ (“तीलेन तौलवत्
क्षणवर्णचिह्नेन सह वर्तते इति । निपातनादि-
कारस्य दीर्घः ।” इति भरतः ॥) कलायः । यथा,
“कलायस्त्रिपुटः प्रोक्तः सतीलो वर्तुलो मतः ।”

इति भरतदृष्टव्याङ्गिः ॥

सतीलकः, पुं, (सतील एव । स्वार्थे कन् ।)
कलायः । यथा,—

“कलायस्तु सतीलकः हरेणुखण्डिकौ चास्मिन्”
इत्यमरः ॥

“चत्वारि कलाये । मटर इति ख्याते । कलाय-
शब्दो विशेषे सामान्ये च भूतपव मापकलाय
इत्यादिप्रयोगः । कथ्यते भुज्यते कलायः । कड
भक्षणं नाम्नोति प्रायः मनोपादित्वात् डस्य
लः । तिलेन तिलवत् क्षणवर्णचिह्ने न सह वर्तते
सतीलः निपातनादिकारस्य दीर्घः स्वार्थे के
सतीलकः दन्त्यादिः । क्रियते भक्षणार्थं हरति
मनो वा हरेणुः नाम्नोति एणुः । खण्ड्यते
विदार्यते खण्डिकः पूर्व्येण इकः ।

“कलायस्त्रिपुटः प्रोक्तः सतीलो वर्तुलो मतः ।

हरेणुः कण्टका ज्ञेया—

इति तु व्याङ्गिः ।” इति भरतः ॥

सतीला, स्त्री, कलायविशेषः । तेभ्योऽङ्गा इति
भाषा । यथा । सतीला निष्णिका तिण्णोति
शब्दचन्द्रिका ॥

सतुपं, स्त्री, (तुपेण सह वर्तमानम् ।) तुपयुक्त-
शस्यम् । धान्यम् । यथा,—

“शस्यं चैत्रगतं प्राहुः सतुपं धान्यमुच्यते ।

आमं वितुषमित्युक्तं खिन्नमन्नमुदाहृतम् ॥”
इति आहतत्वम् ॥

सट्ट, [ष्] त्रि, (वृषा सह वर्तमानः ।)
दृष्ट्वायुक्तः । तत्पर्यायः । दृषितः २ तपितः ३ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सतेरः, पुं, तुपः । इति संचितसारोणादिवृत्तिः ।
सत्, स्त्री, (भस्तीति । अस + शट्) ब्रह्म ।
यथा । भगवद्गोतायाम् ।

“श्रोमं तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः
ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥”
श्रोमं तत्सदिति त्रिविधो ब्रह्मणो जगदी-
श्वरस्य निर्देशोऽभिधानं ब्रह्मविद्भिन्नितम् ।
तत्र तावदोमिति ब्रह्मेत्यादि श्रुतिप्रसिद्धेरोमिति
ब्रह्मणो नाम । पातञ्जलिरप्याह अस्यां वाचकः
प्रणवः । अस्य ब्रह्मणः । श्रोमकारो भगवान्
विष्णुरित्यादि तु वाच्यवाचकयोरभेदेन । तथा
च । जगत्कारणत्वेन प्रसिद्धत्वादविदुषां परोक्ष-
त्वाच्च तच्छब्दोऽपि ब्रह्मणो नाम । एवं पर-

मार्थसत्त्वाधुत्वप्रशस्तत्वादिभिः सच्छब्दोऽपि
भूतस्तेन त्रिविधनिर्देशेन । यद्वा यस्यायं त्रिविधो
निर्देशस्तेन परमात्मना ब्राह्मणादयो निर्मितः ॥
वेदिके कर्मणि तेषां प्रथमतो निर्देशो यथा,—

“तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः ।
प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनाम् ॥”
यस्मादेवं ब्रह्मणो निर्देशस्तस्मादोमित्युदाहृत्य
उच्चार्य कृता वेदवादिनां यज्ञाद्याः शास्त्रोक्ताः
क्रियाः सततमङ्गवैकल्येऽपि प्रवर्तन्ते प्रकर्षेण
वर्तन्ते सगुणा भवन्तीति भगवान् शङ्कराचार्य-
चरणाः ॥

“तदित्यनभिसम्भाव्य यज्ञदानतपःक्रियाः ।
दानक्रियाश्च त्रिविधाः क्रियन्ते मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥”
तदिति ब्रह्मणोऽभिधानमुदाहृत्य इत्यनुपङ्गः ।
अनभिसम्भाव्य कर्मणः फलमिति शेषः । तस्मात्
फलाभिसम्भानं विना समुद्युता कर्म कर्तव्य-
मित्यपि बोध्यम् ।

“सङ्गावे साधुभावे च सदित्येतत् प्रयुज्यते ।
प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ युज्यते ॥”
यतो विद्यमानजन्मनि उत्कृष्टचरिते च सदि-
त्येतत् प्रयुज्यते । अतो यज्ञादौ कर्मणि प्रथ-
मतः सच्छब्दः प्रयुज्यते । इत्येकादशीतत्त्वम् ॥
सत्, त्रि, (भस्तीति । अस + शट् ।) सत्यम् ।
साधुः । (यथा, सुभबोधे ।

“रामं नमति सानन्दं धर्मानभिनिविष्टं स सन् ॥”
विद्यमानम् । (यथा, हितोपदेशे ।

“दुर्जनः परिहृत्तव्यो विद्यालङ्घितोऽपि सन् ।
मांशना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ॥”
प्रशस्तम् । अभ्यर्हितम् । इत्यमरः ॥ धीरः ।
इति मेदिनी ॥

सत्कदम्बः, पुं, (सन् कदम्बः ।) केलिकदम्बः ।
यथा,—

“केलिहृच्चः सत्कदम्बो ब्रजभूः शिशुपालकः ।”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्कर्ता, [ऋ] पुं, (सतां कर्ता ।) विष्णुः ।
यथा । सत्कर्ता सत्कृतः साधुरिति तस्य
सहस्रनामस्तोत्रम् ॥

सत्कर्म, [न्] स्त्री, (सत् प्रशस्तं कर्म । वेद-
विहितक्रिया । यथा । विष्णुपुराणे ।

“सत्कर्मयोग्यो न जनो नैवापः शौचकारणम्
यस्मिन्ननुदिते तस्मै नमो देवाय भास्वते ॥”
इति प्रायश्चित्तत्वम् ॥

सत्काञ्चनारः, पुं, (सन् काञ्चनारः ।) रत्न-
काञ्चनः । यथा,—

“कोविदाते चमरिकाः कुहालो युगपत्तकः ।
सत्काञ्चनारः कामालुह्यवाहनशङ्करः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्काण्डः, पुं, चिह्नः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
सत्कारः, पुं, (सत्कारणमिति । सत् + क्त + घञ् ।
पूजा । यथा । एवम्भूताः सभासदः सभायां
यथा सौदन्ति उपविशन्ति तथा दानमानसत्-
कारैराज्ञा कर्तव्या । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

(यथा, कुमारः । ६ । ५२ ।

“विधिप्रयुक्तसत्कारैः स्वयं मार्गस्य दर्शकः ।

स तैराक्रमयामास शृङ्गान्तं शृङ्गकर्मभिः ॥”

उक्तवविशेषः । यथा, मनुः । २ । ५८ ।

“तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशयैः ।

भूतिकामैर्नैरेर्नित्यं सत्कारैर्ष्वस्वेषु च ॥”

“सत्कारेषु कौमुद्यादिषु उक्तवेषु उपनयना-
दिषु ।” इति तट्टीकायां कुम्भकः ॥ ३॥

शवदाहादिक्रिया । इति लोकप्रसिद्धिः ॥

सत्कुलीनः, पुं, (सत्कुले जातः । सत्कुल + खः ।
सन् प्रशस्तः कुलीन इति वा ।) सत्कुलोद्भवः ।
यथा,—

“सत्कुलीनाय शान्ताय ऋजवे दम्भवर्जिते ।
दद्यात् स्तोत्रमिदं पुण्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥”

इति विश्वसारतन्त्रे वटुकभैरवस्तोत्रम् ॥
सत्कृतः, त्रि, (सत् + क्त + क्तः ।) पूजितः । कृत-
सत्कारः । यथा,—

“तस्मै कश्चित् स कालश्च मुनिना तेन सत्-
कृतः ।”

इति देवीमाहात्म्यम् ॥
(महादेवे, पुं । इति महाभारतम् । १३ ।

१७ । ११३ ॥)
सत्कृतिः, स्त्री, (सत् + क्त + क्तिन् ।) सत्कारः ।
सत्क्रियाशब्दार्थदर्शनात् ॥ (यथा, भागवते ।

२० । १५ । ४३ ।
“तत्सत्कृतिं समधिगम्य चिवेश गोष्ठं

सत्रीङ्हासविनयं यदपाङ्गमोचम् ॥”
पुं, विष्णुः । इति महाभारतम् । १३ । १४८ । ८८ ॥)

सत्क्रिया, स्त्री, (सती क्रिया ।) शवदाहादि-
क्रिया । तत्पर्यायः । संस्क्रिया २ । इति त्रिका-
ण्डशेषः ॥ संस्कारः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

यथा, महाभारते । १ । ४४ । ५ ।
“ततो नृपे तच्चकतेजसा हते

प्रयुज्य सर्वाः परलोकसत्क्रियाः ।
शुचिर्हि जो राजपुरोहितस्तदा

तथैव ते तस्य नृपस्य मन्त्रिणः ॥”
परिष्कारः । यथा, रघुः । ११ । ३ ।

“यावदादिशति पार्थिवस्तयो-
र्निर्गमाय पुरमार्गसत्क्रियाम् ।

तावदाशु विदधे मरुत्सखैः
सा सपुष्पजलवर्षिभिर्वनैः ॥”

सम्मानम् । यथा, मनुः ।
“घटोऽपवर्जिते ज्ञातिमध्यस्थो यवसं गवाम् ।

प्रदद्यात् प्रथमं गोभिः सत्कृतस्य हि सत्क्रिया ॥”
इति प्रायश्चित्तत्वम् ॥

सत्तमः, त्रि, (प्रथमेषामतिशयेन सन् । सत् +
तमप् ।) अतिशोभनः । इत्यमरः ॥ पूज्यतमः ।
साधोयान् । उत्तमः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
देवोभागवते । ११ । १६ । ३ ।

“तद्भेदानपि वक्ष्यामि शृणु देवर्षिसत्तम ! ॥”
सत्ता, स्त्री, जातिविशेषः । इति भाषापरिच्छेदः ॥
(सती भावः । सत् + तल् ।) विद्यमानता ।